

ning, men også omfatter andre former for almen eksamensfri undervisning, har man affattet den foreslåede bestemmelse sådan, at den også omfatter undervisning på kursus af mindst 5 måneders varighed på en i henhold til lov nr. 219 af 11. juni 1954 om ungdomsskoler m. v. anerkendt efterskole eller ungdomskostskole. Imidlertid findes der i nævnte lov særlige regler om stats- og eventuelt kommunale tilskud til efterskoler m. v. både som tilskud til skolerne og som understøttelse til ubemidlede elever. Da det ikke er tanken, at den regel, som foreslås optaget i folkeskoleloven, skal berøre de allerede ifølge loven om ungdomsundervisning m. v. gældende tilskudsbestemmelser, har man tilføjet, at bestemmelsen om en kommunes pligt til at afholde udgifterne til undervisning og læremidler for de i kommunen hjemmehørende børn i det 8. skoleår ved en efterskole eller en ungdomskostskole kun skal gælde i det omfang, hvori udgifterne ikke dækkes gennem de i loven om ungdomsundervisning m. v. fastsatte tilskud. Det bemærkes herved, at læremidler og undervisning ifølge loven om ungdomsundervisning skal være gratis for elever på ungdomsskoler, men der kan opstå betalingsproblemer, f. eks. for undervisning på ungdomskostskoler af elever, der ikke er hjemmehørende i de kommuner, som driver den pågældende ungdomskostskole, eller i det område, hvorfra en ungdomskostskole normalt modtager sine elever. Det bemærkes i øvrigt, at den bestemmelse, som her foreslås optaget i folkeskoleloven, alene omfatter udgifter til undervisning og læremidler, ikke eventuelle opholdsudgifter.

Den i stk. 2 optagne bestemmelse vedrører de tilsvarende forhold for realafdelingens vedkommende. Der foreslås ikke pålagt kommunerne nogen pligt til selv at indrette realafdeling, såfremt der melder sig et vist antal elever hertil, men den foreslåede bestemmelse går ud på, at kommuner, der ikke — alene eller gennem skoleforbund — driver realafdeling, efter nærmere af undervisningsministeren fastsatte regler skal betale læremidler og undervisningen af børnene i en anden kommunes (skoleforbunds) realafdeling. Betalingen må også her udredes som en efter nærmere derom fastsatte regler beregnet refusion til den kommune (det skoleforbund), der driver den pågældende realafdeling. Tilsvarende regler findes allerede i lov nr. 194 af 11. juni 1954 om vederlagsfri undervisning, men man har anset det for hensigtsmæssigt at optage de grundlæggende bestemmelser desangående i folkeskoleloven. Der tilsigtes ikke hermed nogen ændring i den mulighed, som kommunerne hidtil har haft for at træffe aftale med private eksamensskoler om

optagelse af børn, således at vedkommende kommune helt eller delvis afholder udgiften til skolepenge, men en sådan ordning vil dog ikke fritage vedkommende kommune for refusionspligten for børn, der uanset ordningen forlanges optaget i en anden kommunes eksamensskole. Det bemærkes, at undervisningen i statens skoler allerede i henhold til gældende lovgivning er gratis, uanset hvilken kommune eleverne bor i.

I stk. 3 har man som modstykke til hjemstedskommunernes pligt til at betale læremidler og undervisning for børn i 8. hovedskoleklasse og i realafdeling i andre kommuner optaget en bestemmelse om, at enhver kommune og ethvert skoleforbund, der har indrettet sådan undervisning, har pligt til i det omfang, hvori pladsforholdene tillader det, i de pågældende klasser at modtage elever med hjemsted i kommuner, der ikke selv — alene eller gennem skoleforbund — har indrettet henholdsvis hovedskoleundervisning for 8. skoleår og realafdeling. I § 1 i den af undervisningsministeriet i henhold til § 3 i lov nr. 194 af 11. juni 1954 om vederlagsfri undervisning i de offentlige høje almenskoler udsendte bekendtgørelse af 24. januar 1955 er en sådan pligt allerede fastslået som en forudsætning for, at kommuner kan oppebære særligt statstilskud til eksamensskoler, og man har fundet det naturligt ved nærværende lejlighed at foreslå pligten fastslået i loven uden forbindelse med de særlige tilskudsregler. For så vidt angår det 8. skoleår, findes der ikke en tilsvarende bestemmelse i de nugældende regler, men man må anse det for ønskeligt og rimeligt, at pligten også gælder for dette område.

Til § 4.

Bestemmelsen svarer til gældende lovs § 3, stk. 4, hvori det er fastsat, at en kommunal gymnasieskole består af en mellemskole, der giver undervisning efter almenskoleloven, med dertil hørende gymnasieklasser og eventuelt en realklasse. Man henviser i øvrigt til bemærkningerne til det samtidige fremsatte forslag til lov om gymnasieskoler.

Til § 5.

De foreslåede ændringer af § 5, stk. 1 b) og c) i gældende lov er af redaktionel karakter.

Som nyt stk. 2 er der i lovforslaget optaget en bestemmelse med det formål at tillægge beboerne i et skoledistrikt en vis indflydelse på spørgsmålet om nedlæggelse af en distriktsskole i tilfælde, hvor en kommunalbestyrelse med henblik på en centralisering af skolevæsenet har truffet beslutning herom. Den foreslåede bestemmelse er affattet i